

Dosarul nr. 3ra-249/22

2-20098911-01-3ra-02032022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. O. Melniciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Dimitrov Alexei,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Dimitrov Alexei împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoane terțe Inspectoratul de Stat al Muncii, Maria Mutu, Dumitru Stăvilă, Vadim Crudu, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Dimitrov Alexei și a fost menținută hotărârea din 21 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă:

La 13 august 2020, Dimitrov Alexei a înaintat acțiune în contencios administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoana terță Inspectoratul de Stat al Muncii, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea reexaminării cererii (f.d.4-8).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin denunțurile nr. XXX și XXX, înregistrate la 09 septembrie 2019 la Inspectoratul de Stat al Muncii, a deplâns abateri în cadrul raporturilor de muncă dintre angajata Maria Mutu și administratorul unei întreprinderi individuale din cadrul Centrului comercial „Aviv”, unde aceasta activa neoficial. Denunțurile au fost repartizate pentru examinare angajatului Vadim Crudu. În cadrul audierilor Mariei Mutu, aceasta a transmis mai multe înscrisuri cu informații privind sancțiunile contravenționale și penale aplicate reclamantului.

Dimitrov Alexei a relatat că, la 30 ianuarie 2020, s-a adresat Inspectoratului de Stat al Muncii cu cerere de informare privind prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal, solicitând informații privind confirmarea/infirmarea faptului prelucrării de către Inspectoratul de Stat al Muncii a datelor cu caracter personal obținute de la Maria Mutu în cadrul examinării denunțurilor înregistrate. La 02 martie

2020, Inspectoratul de Stat al Muncii a emis răspunsul nr. xxx la demersul din 30 ianuarie 2020, prin care nu a furnizat informația solicitată de reclamant.

Întrucât Inspectoratul de Stat al Muncii nu a oferit un răspuns explicit cu privire la întrebarea privind utilizarea informațiilor ce conțin date cu caracter personal a reclamantului, care nu sunt relevante și nu au tangență cu obiectul examinat, la 18 martie 2020, s-a adresat cu plângere Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, solicitând: 1) inițierea în corespundere cu art. 26 al Legii nr. 133 a unui control al legalității prelucrării de persoanele responsabile din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii (Vadim Crudu, Dumitru Stăvilă) a datelor cu caracter personal; 2) constatarea încălcării de către persoanele responsabile din cadrul ISM a prevederilor art. 741 alin. (4) Cod contravențional; 3) constatarea încălcării de către persoanele responsabile din cadrul ISM a prevederilor art. 741 alin. (3) Cod contravențional; 4) emiterea în corespundere cu art. 27 alin. (3) a deciziei prin care să fie constatate abaterile operatorului și dispusă distrugerea datelor corespunzătoare; 5) întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în legătură cu săvârșirea încălcărilor menționate în pct. 2. 3. La 12 iunie 2020, a oferit explicație referitor la plângerea depusă împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, reiterând încălcările admise de angajații Inspectoratului de Stat ai Muncii și necesitatea atragerii acestora la răspundere contravențională pentru încălcarea regimului de prelucrare a datelor cu caracter personal.

La 10 iulie 2020, Centrul National pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis decizia nr. 186, recepționată la 17 iulie 2020.

Reclamantul consideră că decizia nu reflectă îndeplinirea întocmai a competențelor legale atribuite acestei entități. Informațiile confidențiale despre reclamant, obținute de angajatul Inspectoratului de Stat al Muncii au depășit cadrul legal de competență. Urmare a examinării materialelor anexate la dosarul întocmit de Inspectoratul de Stat al Muncii, se observă că, la acesta sunt anexate acte care excedează cadrul de atribuții enumerate expres în art. 4 al Legii nr. 140 privind Inspectoratul de Stat al Muncii. Astfel, răspunsurile Inspectoratului de Poliție Centru nr. xxx din xxx, nr. xxx din xxx, comunicatele Inspectoratului de Poliție Centru, răspunsul nr. xxx din xxx, sunt acte care conțin date ale reclamantului cu caracter personal care au fost colectate și stocate de către angajații Inspectoratului de Stat al Muncii în afara atribuțiilor oferite prin Lege acestei autorități.

A notat că, nu este de acord cu argumentarea invocată de către pârât că, în cadrul investigării stării de fapt, participanții la procedura administrativă sunt obligați să colaboreze cu autoritatea publică și să indice asupra probelor și faptelor care le sunt cunoscute, să prezinte documentele care le dețin, și precum că informația care a intrat în posesia angajatului Inspectoratului de Stat al Muncii, Vasile Crudu a fost prezentată de către Maria Mutu în cadrul procedurii de audiere a participanților, în legătură cu faptele și circumstanțele invocate de Dimitrov Alexei în plângerile nr. XXX și nr. XXX, adresate Inspectoratului de Stat al Muncii.

A precizat că, prin denunțurile nr. XXX și XXX a fost solicitată intervenția autorității în verificarea legalității raporturilor de muncă existente între Maria Mutu cu diverși angajatori, obiectul de cercetare fiind unul strict determinat, iar probele care

urmasu a fi acumulate, actiunile care urmasu a fi intreprinse, intrebările în cadrul audierilor nu trebuiau să excedeze cadrul acestei examinări. Nu consideră plauzibil argumentul pârâtului precum că, angajatul Inspectoratului de Stat al Muncii a acumulat informația respectivă în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu și nu prin mijloace ilegale, fiind prezentate de către un participant al procedurii administrative, or în exercitarea atribuțiilor de serviciu acestea nu pot fi altele decât cele prevăzute exhaustiv de lege, iar în lege, potrivit art. 4, acestea sunt expres enumerate.

Reclamantul a accentuat că Inspectoratul de Stat al Muncii nu este organ care efectuează acțiuni de urmărire penală pentru ca să acumuleze și să stocheze informații vis-a-vis de careva posibile ilegalități comise de reclamant. Respectiv, Inspectoratul de Stat al Muncii, în persoana angajaților săi, a încălcat prevederile Legii nr. 133 privind protecția datelor cu caracter personal, or prelucrarea datelor a fost efectuată contrar unui scop legitim existent. Contrar prevederilor art. 4 alin. (1) al Legii enunțate, prelucrarea datelor cu caracter personal nu a fost una adecvată, pertinentă și neexcesivă în ceea ce privește scopul pentru care au fost colectate.

Totodată a obiectat că, deși pârâtul a recunoscut încălcarea dreptului reclamantului de a fi informat și celui de acces asupra datelor cu caracter personal care îl privesc, nu este clară alegația din decizie prin care se invocă că, nu poate interveni în calitate de agent constator, or acesta este înzestrat cu competențele respective prin prisma art. 423⁴ Cod contravențional și art. 19 alin. (1) a Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prin urmare constituie abatere și abuz din partea CNPDCP, neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cel puțin persoanelor responsabile din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii.

A solicitat anularea deciziei nr. 186 din 10.07.2020 în partea ce ține de constatarea lipsei încălcării prevederilor Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către Inspectoratul de Stat al Muncii la prelucrarea datelor cu caracter personal ale lui Alexei Dimitrov și, în această parte, obligarea CNPDCP să emită o decizie prin care să fie constatată încălcarea, manifestată prin prelucrarea excesivă și neproportională scopurilor urmărite a datelor cu caracter personal de către Inspectoratul de Stat al Muncii în cadrul soluționării denunțurilor XXX și XXX din 09.09.2019.

Pe parcursul examinării cauzei, în calitate de terțe persoane au fost atrași Vadim Crudu și Dumitru Stăvilă, angajați ai Inspectoratului de Stat al Muncii (f.d.40) și Maria Mutu (f.d.41).

Prin hotărârea din 21 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Dimitrov Alexei împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoane terțe Inspectoratul de Stat al Muncii, Maria Mutu, Dumitru Stăvilă, Vadim Crudu, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil (f.d.55, 61-67).

La 21 mai 2021, Dimitrov Alexei a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 21 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani. Hotărârea motivată a instanței de fond, fiind recepționată de partea apelantă la 13 iulie 2021 (f.d.70), apelul motivat a

fost înregistrat la 11 august 2021 (f.d.71-73). Astfel, apelul nemotivat și cel motivat au fost depuse în termenele prevăzute de lege.

Prin decizia din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Dimitrov Alexei și a fost menținută hotărârea din 21 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Fiind investite cu judecarea cauzei, prima instanță și instanța de apel au reținut ca instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Potrivit art. 137 alin.(1) - (4) Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Făcând trimitere la prevederile art.art.3,4 alin.(1), (2), art.5 alin.(1), alin.(5) lit.b), d), 19 alin.(1), 20 alin.(1) lit.a), b), f), h), i), n), p) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, instanța de apel a dedus că prelucrarea datelor cu caracter personal este protejată de lege, iar încălcarea regulilor de prelucrare a datelor, atrage răspunderea în baza legii. Or, prin încălcarea limitelor de prelucrare a datelor cu caracter personal se aduce atingere dreptului persoanei apărat chiar de Constituție, care prin prisma art.28 stabilește că, statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.

Totodată a remarcat că monitorizarea prelucrării datelor cu caracter personal în limitele stabilite de lege și asigurarea exercitării garanțiilor statului în privința securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal, prin lege a fost atribuită Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, care acționează în condiții de imparțialitate și independență și care tot prin lege este obligat de a reacționa la depistarea cărorva acțiuni care încalcă limitele de prelucrare stabilite.

Prin prisma prevederilor art. 27 alin.(1)-(4) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, Completul de judecată a reținut că instanța de fond întemeiat a constatat că intimatul la emiterea actului administrativ individual defavorabil a luat în considerare toate faptele relevante, exercitându-și dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a notat că, în conformitate cu art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate și decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 186 din 10.07.2020 este motivată în conformitate cu normele legale, fiind indicate argumentele care sunt bazate pe o cercetare amplă a materialelor cauzei și a probelor acumulate în raport cu poziția părților în procedura administrativă.

Referitor la argumentul invocat de apelant precum că, angajații Inspectoratului de Stat al Muncii nu aveau atribuții să primească de la cet. Maria Mutu, informații care conțineau și date cu caracter personal ale cet. Alexei Dimitrov, Completul de judecată l-a apreciat ca fiind nefondat, or potrivit prevederilor art. 69 alin. (2) Cod administrativ, în cazul depunerii unei petiții, autoritatea publică este obligată să inițieze o procedură administrativă.

Respectiv, în contextul faptelor descrise în plângere, Inspectoratul de Stat al Muncii a inițiat investigarea cazului deplâns de către apelant, iar conform art. 44 alin. (1) Cod administrativ, participanți la procedura administrativă sunt: autoritatea publică, orice persoană fizică și juridică care a solicitat inițierea procedurii sau în privința căreia procedura a fost inițiată, precum și orice altă persoană atrasă de autoritatea publică în procedura administrativă.

Maria Mutu a fost atrasă ca parte în procedura administrativă în privința căreia a fost inițiată procedura respectivă, iar în cadrul audierii acesteia, a prezentat angajatului Inspectoratului de Stat al Muncii Crudu Vasile, înscrisuri ce conțin informații despre sancțiunile contravenționale și penale aplicate în privința lui Dimitrov Alexei.

Completul de judecată a precizat că dezvăluirea unor informații ce conțin date cu caracter personal, nu poate să contravină principiilor de protecție a datelor cu caracter personal, atât timp cât acestea sunt necesare pentru realizarea unui interes legitim al subiectului vizat, față de organele competente în scopul probării anumitor fapte pentru apărarea drepturilor și intereselor sale.

În speță, instanța de apel a reținut că, angajatul Inspectoratului de Stat al Muncii nu a solicitat prezentarea informațiilor despre sancțiunile contravenționale și penale aplicate în privința apelantului Dimitrov Alexei, or aceste informații au fost prezentate de către persoana terță Maria Mutu, din propria inițiativă, realizându-și dreptul la apărare prin probarea anumitor fapte ce le consideră ea relevante speței examinate de către Inspectoratul de Stat al Muncii.

Potrivit normelor legale, angajatul Inspectoratului de Stat al Muncii, în cadrul examinării unei proceduri administrative, are obligația legală de a primi probele prezentate de către participantul la procedura administrativă și de a le anexa la dosarul administrativ.

Astfel, instanțele au conchis că, intimatul întemeiat a constatat că, prelucrarea datelor cu caracter personal ale lui Dimitrov Alexei de către angajații responsabili ai Inspectoratului de Stat al Muncii, nu este în contradicție cu principiile de protecție a datelor cu caracter personal, or, potrivit art. 5 alin. (5) lit. b), d) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, consimțământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile prevăzute exhaustiv, și anume, pentru: b) îndeplinirea

unei obligații care îi revine operatorului conform legii; d) executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este investit operatorul sau terțul căruiia îi sunt dezvăluite datele cu caracter personal.

Din considerentele expuse, Completul judiciar al Curții de Apel Chișinău a concluzionat că instanța de fond întemeiat a respins acțiunea, în cazul în care argumentele de ilegalitate invocate de apelant nu și-au găsit confirmare.

La 23 decembrie 2021, Dimitrov Alexei a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 11 februarie 2022, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, Dimitrov Alexei a reiterat argumentele expuse la examinarea cauzei în fond și apel.

Recurentul a indicat că instanța a interpretat în mod eronat legea. Instanța în motivare folosește sintagma „organele competente”, dar în motivare indică asupra faptului că „Dezvăluirea unor informații ce conțin date cu caracter personal, nu poate să contravină principiilor de protecție a datelor cu caracter personal, atâ timp cât acestea sunt necesare pentru realizarea unui interes legitim al subiectului vizat, față de organele competente în scopul probării anumitor fapte pentru apărarea drepturilor și intereselor sale.”

Susține că fiecare autoritate publică activează în limitele competențelor legale atribuite prin lege, iar tot ceea ce exceda aceste competențe legale, constituie o încălcare a legislației. Sintagma „organele competente” presupune că informațiile ce conțin date cu caracter personal pentru a fi în corespundere cu prevederile Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal pot fi permise de organele statului doar în limitele competențelor legale.

A accentuat că Inspectoratul de Stat al Muncii exercită control de stat asupra respectării actelor legislative și a altor acte normative în domeniul raporturilor de muncă cu excepția securității și sănătății în muncă, la întreprinderi instituții și organizații, cu orice tip de proprietate și formă juridică de organizare, la persoane fizice care angajează salariații, precum și în autoritățile administrației publice centrale și locale, denumite în continuare angajatori, iar informațiile confidențiale despre apelant obținute de angajatul Inspectoratului de Stat al Muncii au depășit cadrul legal de competență.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 07 decembrie 2021, în ședință publică.

Dispozitivul deciziei a fost expediat părților prin intermediul poștei electronice la 09 decembrie 2021 (f.d.125).

La 23 decembrie 2021, Dimitrov Alexei a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 126).

Decizia motivată din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de recurent la 03 februarie 2022 (f.d.128).

Ulterior, la 11 februarie 2022, Dimitrov Alexei a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău. Recursul motivat este contrasemnat de avocatul recurentului, Alexandru Terziman (f.d. 130-132).

În condițiile enunțate, recursul a fost depus în termenul legal prevăzut la art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ.

La 02 martie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și terțelor persoane copia recursului depus de Dimitrov Alexei, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 22 martie 2022, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus referință prin care a solicitat declararea cererii de recurs ca inadmisibilă, or din analiza recursului depus de către Alexei Dimitrov, rezultă că acesta nu conține argumente care ar demonstra veritabile și esențiale încălcări de drept procedurale și materiale capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestate.

Tot la 22 martie 2022, referință a depus și Inspectoratul de Stat al Muncii prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Alexei Dimitrov împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin declararea lui ca inadmisibil și nefondat.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, și argumentele invocate în referințe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale

de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Dimitrov Alexei.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Dimitrov Alexei, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron